

A KÚRIA
önkormányzati tanácsa

Köf.5.047/2013/3.szám

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a dr. Ivanits Viktor Miklós jogtanácsos által képviselt Fejér Megyei Kormányhivatalnak (8000 Székesfehérvár, Szent István tér 9.)

a Soponya Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testülete (8123 Soponya Petőfi u. 32.) ellen

Soponya Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének az Önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól szóló 16/2012. (IX.28.) önkormányzati rendelete egyes rendelkezései törvényellenességének vizsgálatára irányuló, továbbá a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási feladata elmulasztásának megállapítására irányuló indítványa alapján meghozta az alábbi

h a t á r o z a t o t:

1. A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy Soponya Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének az Önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól szóló 16/2012. (IX.28.) önkormányzati rendelet 1. melléklet 134. és 135. sora törvénysértő, ezért e rendelkezéseket 2013. december 31-ei hatállyal megsemmisíti.

2. A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy Soponya Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének a az Önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól szóló 16/2012. (IX.28.) önkormányzati rendelet 4. melléklet 28. és 29. sora törvénysértő, ezért e rendelkezéseket megsemmisíti. E rendelkezések a határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét követő napon vesztek hatályukat.

3. A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Soponya Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének az Önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól szóló 16/2012. (IX.28.) önkormányzati

rendelet 2. melléklet 1. sora törvényellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

4. A A Kúria Önkormányzati Tanácsa azt az indítványt, amely szerint Soponya Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete az Önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól szóló 16/2012. (IX.28.) önkormányzati rendelet 3. melléklet 4. sorában szereplő vagyontárgy tekintetében jogszabályi felhatalmazáson alapuló jogalkotási kötelezettségét elmulasztotta, elutasítja.

5. A Kúria Önkormányzati Tanácsa elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét. A Kúria Önkormányzati Tanácsa elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

1. A Fejér Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: indítványozó) – miután Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontjába foglalt törvényességi felhívás nem vezetett eredményre – a Mötv. 136. § (2) bekezdése és 137. § (1) bekezdése, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 24. § (1) bekezdés f) és g) pontja alapján kezdeményezte Soponya Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének az Önkormányzat vagyonáról, a vagyonhasznosítás rendjéről és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának szabályairól szóló 16/2012. (IX.28.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 1. melléklet 134. és 135. sora, 2. melléklet 1. sora, valamint 4. melléklet 28. és 29. sora törvényellenességének vizsgálatát és megsemmisítését, továbbá indítványozta annak megállapítását, hogy Soponya Nagyközség Önkormányzata nem tett eleget a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Vagyontörvény) 18. § (12) bekezdésben rögzített – módosító rendelet alkotására irányuló – jogalkotási kötelezettségének.

Indítványozta továbbá annak megállapítását is, hogy Soponya Nagyközség Önkormányzata - a Mötv. 109. § (2) és (4) bekezdésében, valamint a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Köznevelési törvény) 76. § (5) és (6) bekezdésében és 76/A. §-ában foglaltakra figyelemmel – nem vizsgálta felül az Ör.-t, és az Ör. 3. melléklet 4. sorában lévő vagyontárgy – „Általános iskola és udvar” - vonatkozásában nem egészítette ki

az Ör. 8. § (1) bekezdését e vagyontárgy kezelését, kezelőjét, illetve hasznosítását illetően. Az indítvány részletes érvei szerint:

2. Az Ör. 1. melléklet a forgalomképtelen törzsvagyona tartozó vagyonelemeket rögzíti. E körbe tartozik a 134. pontban jelölt „Vízvezető csatorna” és a 135. pontban jelölt „Csatorna”. Az Ör. 2. melléklete a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű vagyontárgyakat tartalmazza, az 1. sor szerint ide tartozik a „Községháza”. A Vagyontörvényt módosító 2012. évi LXXXIV. törvény (Módtv.) által megállapított Vagyontörvény 5. § (5) bekezdése meghatározza az önkormányzat korlátozottan forgalomképes törzsvagyoni körét, a (6) és (7) bekezdés e vagyontárgyak tekintetében határoz meg feltételeket. A Módtv. által megállapított Vagyontörvény 18. § (12) bekezdése értelmében az 5. § (5)-(7) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a helyi önkormányzat képviselő-testülete köteles 2012. október 31-ig módosítani rendeletét. Az indítványozó szerint e kötelezettségének az érintett önkormányzat nem tett eleget, nem hozta összhangba a Vagyontörvény 5. § (5) bekezdés a) és b) pontjával. Az Ör. 1. melléklet 134. és 135. sorában, illetve a 2. melléklet 1. sorában szereplő vagyontárgyak a Vagyontörvény szerint korlátozottan forgalomképesek, így az Ör. e tekintetben törvénysértő.

3. Az Ör. 3. melléklet 4. sora rögzíti, hogy korlátozottan forgalomképes vagyon az „Általános Iskola és udvar”. Ezen vagyontárgy tekintetében sem az Ör. 8. §-a sem az Ör. más rendelkezései nem tartalmaznak rendelkezést a vagyontárgy kezelését, kezelőjét és hasznosítását illetően. Az indítványozó szerint erre vonatkozóan az érintett önkormányzatnak rendelkeznie kellett volna nemcsak a Vagyontörvény 18. § (12) bekezdése alapján, hanem a Köznevelési törvény 76. § (5) és (6) bekezdésére, valamint a 76/A. §-ára, továbbá a Mötv. 109. § (2) bekezdésére is figyelemmel.

4. Az indítványozó az Ör. 4. melléklet – üzleti vagyona vonatkozó - 28. és 29. sora tekintetében a következőket fogalmazta meg. Az Ör. 4. melléklet 28. sora a 0238/2 helyrajzi számú „saját utat”, míg a 29. sora a 0241 helyrajzi számú „saját utat”, mint üzleti vagyontüneti fel. Ennek előzménye, hogy Soponya Nagyközség Önkormányzata a 29/2012. (VI.28.) számú határozatában a jelölt két utat kétfélmillió forint vételáron elvben értékesítette. A Vagyontörvény 5. § (3) bekezdés a) pontja szerint a helyi közutak és műtárgyaik a forgalomképtelen törzsvagyona tartoznak. A Vagyontörvény 3. § (1) bekezdés 3. pontja és a 6. § (1) bekezdése szerint a helyi önkormányzat tulajdonában álló nemzeti vagyon nem idegeníthető el. Álláspontja alátámasztására az indítványozó a Kúria Önkormányzati Tanácsának korábban meghozott határozatára, a Legfelsőbb Bíróság korábban közzétett elvi döntéseire is hivatkozott. Az indítványozó e körben a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 32. § (3) bekezdését hívta fel, amely ugyan bizonyos feltételek fennállása esetén lehetővé teszi a helyi közút magánúttá történő átminősítését ha a forgalom jellege megváltozik, de ezt hatósági eljárás kell, hogy megelőzze, s ezt követően lehet az önkormányzati rendeletet módosítani. Az indítványozó előadta, hogy a Fejér Megyei Kormányhivatal Közlekedési Főfelügyelősége a FE/ÚT/NS/A/417/1/2013. számú állásfoglalása szerint az Ör. 4. számú mellékletében átsorolt két út esetén átminősítéssel illetve közforgalom előli elzárással kapcsolatos eljárást a hatóság nem folytat, az önkormányzat a Kkt. 32. § (3) bekezdés szerinti eljárást nem kezdeményezett. A fentiek

alapján az indítványozó megállapította, hogy az Ör. 4. számú melléklet 28. és 29. sora törvénytörő módon sorolta a saját használatú utat az üzleti vagyontörő körébe.

5. A Kúria a Bszi. 52. §-a alapján megküldte az ügyet az érintett önkormányzatnak állásfoglalás beszerzése céljából.

II.

Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.

1. Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint a bíróság dönt az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről. Az Alaptörvény e rendelkezése alapján a bíróságok normakontroll feladatokat is ellátnak. Az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálata lehet absztrakt normakontroll (mint jelen ügyben kormányhivatali kezdeményezés, vagy az alapvető jogok biztosa kezdeményezése) és lehet konkrét normakontroll (bírói kezdeményezés esetén).

Az Alaptörvényt megelőzően normakontroll monopóliummal az Alkotmánybíróság rendelkezett, így az Alkotmánybíróság látta el az önkormányzati rendeletek alkotmányossági és törvényességi vizsgálatát is. Az Alkotmánybíróság a normakontroll során nem az elnevezése, hanem a tartalma alapján döntötte el, hogy az adott aktus normának minősül-e, s fennáll-e a hatásköre az alkotmányossági-és törvényességi vizsgálatra. Így pl. a 17/1997. (II.28.) AB határozat visszautasított önkormányzati rendeletbe foglalt olyan rendelkezés vizsgálatát, amely tartalmában egyedi képviselő-testületi határozatnak minősült (ABH 1997, 468, 469). Az önkormányzati rendeletbe foglalt egyedi döntés alkotmányossági-és törvényességi vizsgálatának hatáskör hiányában történő megtagadása mögött az az alkotmányos feladatmegosztás állt, hogy az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik minden normatív és a bíróságok hatáskörébe tartozik minden egyedi döntés vizsgálata.

Az Alaptörvény hatálybalépésével a fenti feladatmegosztás megváltozott, a bíróságok is ellátnak normakontroll feladatokat (és az Alkotmánybíróság is vizsgálhat egyedi bírói döntéseket). Az alkotmányos feladatmegosztás ezen új rendszerében a Kúria – a normakontroll keretében - az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálatát végzi, önálló törvényértelmezés keretében. A Kúria normakontroll eljárása során fennállónak tekinti hatáskörét a normába foglalt egyedi döntések törvényességi vizsgálatára is. Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés c) pontjába foglalt hatáskör, azaz az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálata kiterjed az önkormányzati rendeletbe és azok mellékleteibe foglalt valamennyi rendelkezés vizsgálatára, függetlenül attól, hogy azok normatív vagy – tartalmában – egyedi döntést tartalmaznak. Ha nem így lenne, akkor a törvényességi vizsgálat - és egyben mindenfajta bírói felülvizsgálat - alól kikerülnének a rendeletbe foglalt egyedi

döntések. Mindez – azon túl, hogy jogorvoslati problémákat is felvet – az önkormányzati működés törvényességi vizsgálatával kapcsolatos bírósági feladatoktól is idegen lenne.

Jelen ügyben az Ör. mellékletei, a mellékletekben szereplő egyes vagyontárgyak besorolása képezi a törvényességi vizsgálat tárgyát, amelyre a Kúriának az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján hatásköre van. Az érintett önkormányzat a törvényeknek megfelelően járt el, amikor helyi rendeletbe foglalta e vagyontárgyakat. Rendeleti formát ír elő e tekintetben a Vagyontörvény, de figyelembe lehet venni a Mötv.-t is, amelynek 143. § (4) bekezdés i) pontja jogalkotási kötelezettséget ír elő az önkormányzatoknak, hogy rendeletben határozzák meg azon vagyonelemeket, amelyekre a helyi önkormányzat vagyonkezelői jogot létesíthet (továbbá a vagyonkezelői jog megszerzésének, gyakorlásának, valamint a vagyonkezelés ellenőrzésének szabályait).

2. A Vagyontörvényt módosító 2012. évi LXXXIV. törvény 18.§ (12) bekezdése szerint a Módtv.-ben foglalt változásoknak megfelelően a helyi önkormányzat képviselő-testülete köteles 2012. október 31-ig módosítani rendeletét. Az Országgyűlés a Módtv.-t 2012. június 18-án fogadta el, a törvény 2012. június 30-án lépett hatályba. A jelen ügyben vizsgált Ör. kihirdetési dátuma 2012. szeptember 28, a Ör. 27. § (1) bekezdés szerint a rendelet 2012. október 1-én lépett hatályba. Az ügy irataiból kiderül, hogy az érintett önkormányzat a rendelet képviselő-testületi tárgyalásán figyelemmel volt a Módtv. szövegére. Ugyanakkor ez nem zárja ki a törvényességi vizsgálatot; a Módtv. által megállapítottak nem megfelelő helyi rendeleti szabályozására a Vagyontörvény 18. § (12) bekezdésében meghatározott módosítási kötelezettség továbbra is vonatkozik.

3. Az Ör. 1. melléklet 134. és 135. sorait érintő törvényességi probléma kapcsán a Kúria a következőket állapította meg:

Az Ör. 1. melléklet 134. sora a 0204 helyrajzi számmal jelölt „vízelvezető csatornát”, a 135. sora a 0207 helyrajzi számmal jelölt „csatornát” forgalomképtelen törzsvagyonná minősíti. A forgalomképtelen törzsvagyon fogalmát a Vagyontörvény határozza meg. A Vagyontörvény 5. §-a szerint a (2) bekezdés a) és b) pontjai szerinti vagyon a forgalomképtelen törzsvagyon, azaz „a helyi önkormányzat tulajdonában álló nemzeti vagyon külön része a törzsvagyon, amely közvetlenül a kötelező önkormányzati feladatkör ellátását vagy hatáskör gyakorlását szolgálja, és amelyet

- a) e törvény kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló vagyonnak minősít,
- b) törvény vagy a helyi önkormányzat rendelete nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősít,
- c) törvény vagy a helyi önkormányzat rendelete korlátozottan forgalomképes vagyonelemként állapít meg.

A csatornát a törvény nem minősíti kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló vagyonnak. A Vagyontörvény 5. § (2) bekezdés b) pontja felhatalmazást ad az önkormányzatnak, hogy rendeletben *nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősítsen egyes vagyontárgyakat (s azok ezen az úton váljanak forgalomképtelen törzsvagyonná),*

azonban az Ör. 1. melléklete nem a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyont határozza meg (azt az Ör. 2. számú melléklete tartalmazza), így a Ör. 1. melléklet 134. és 135. pontjaiban jelölt csatorna ezen az ágon nem válhatott forgalomképtelen törzsvagyonná.

A Vagyontörvény azonban meghatározza a közművek besorolását. A Vagyontörvény 5. § (5) bekezdésének a) pontja szerint a helyi önkormányzat korlátozottan forgalomképes törzsvagyont képezi a helyi önkormányzat tulajdonában álló közmű.

A Vagyontörvény 5. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiból, illetve az (5) bekezdés a) pontjából következően az Ör. 1. melléklet 134. és 135. soraiban szereplő „vízelvezető csatorna” és „csatorna” korlátozottan forgalomképes vagyontárgynak minősül. Mivel a Vagyontörvény fenti rendelkezéseivel ellentétben az Ör. 1. melléklet 134. és 135. sorában szereplő vagyontárgyak forgalomképtelen törzsvagyonként kerültek besorolásra, ezért az Ör. fenti rendelkezései a Vagyontörvény 5. § (5) bekezdés a) pontját sértik.

Az indítványozó a vizsgálni kért rendelkezések megsemmisítésével párhuzamosan mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását is kezdeményezte, mert az érintett önkormányzat nem tett eleget a Vagyontörvény – Módtv. által megállapított - 18. § (12) bekezdésében szereplő felülvizsgálati kötelezettségének. A Bszi. 56. § (3) bekezdése értelmében az Önkormányzati Tanács a főszabályként meghatározott ex nunc megsemmisítéshez képest eltérően is meghatározhatja az önkormányzati rendelet vagy annak rendelkezése hatályvesztését ha azt a jogbiztonság vagy a rendelet hatálya alá tartozó jogalanyok különösen fontos érdeke indokolja. Így az Önkormányzati Tanácsnak lehetősége van az önkormányzati rendelet jövőre nézve történő megsemmisítésére is. A pro futuro megsemmisítéssel az Önkormányzati Tanács akkor él, ha az azonnali hatályú megsemmisítés joghézagot (vagy más módon jogbizonytalanságot) eredményez. A jövőre nézve történő megsemmisítés így joghatásában hasonlít a törvénysértő mulasztás megállapításához, amennyiben a jövőre nézve történő időpont azért került megállapításra, hogy addig az önkormányzat a törvényeknek megfelelően pótolja jogalkotási kötelezettségét (korrigálja, vagy egészítse ki a szabályozást). Erre tekintettel a Kúria Önkormányzati Tanácsa az Ör. 1. melléklet 134. és 135. sorait a jövőre nézve – 2013. december 31-ei – hatállyal semmisítette meg, kellő időt biztosítva az önkormányzatnak a forgalomképtelen törzsvagyontól a korlátozottan forgalomképes vagyonelemek közé történő átsorolásra.

4. Az Ör. 2. melléklet 1. sorát érintő törvényességi probléma kapcsán a Kúria a következőket állapította meg:

A Vagyontörvény 5. § (5) bekezdés b) pontja értelmében a helyi önkormányzat korlátozottan forgalomképes vagyontárgyai közé tartozik a helyi önkormányzat tulajdonában álló, a helyi önkormányzat képviselő-testülete és szervei, továbbá a helyi önkormányzat által fenntartott,

közfeladatot ellátó intézmény, költségvetési szerv elhelyezését, valamint azok feladatának ellátását szolgáló épület, épületrész.

A Vagyontörvény e szabálya alapján az Ör. 2. melléklet 1. sorában szereplő „Községháza” korlátozottan forgalomképes vagyontárgynak minősül.

Ugyanakkor megállapítható, hogy az Ör. 2. melléklete a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű vagyontárgyakat határozza meg. A Vagyontörvény 5. § (2) bekezdés b) pontja és (4) bekezdése azonban – a törvény keretei között – felhatalmazást ad a helyi önkormányzatnak, hogy rendeletben határozza meg, hogy mi minősül a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak (szemben e határozat indokolása II/3. pontjában foglaltakkal, amely körben törvényi felhatalmazás nem áll rendelkezésre.)

A törvényi kereteket a Vagyontörvény fogalommeghatározása adja meg. A Vagyontörvény 3. § (1) bekezdés 12. pontja értelmében nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon – többek között – az a vagyon amelynek a helyi önkormányzat tulajdonában történő megőrzése hosszú távon indokolt.

A Kúria megítélése szerint nem vitatható, hogy a helyi önkormányzatok működése során a „Községháza” olyan vagyontárgynak minősül, amelynek az önkormányzat tulajdonában való megőrzése hosszú távon indokolt. A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon a törvényen kívül – a Vagyontörvény 5. § (2) bekezdés b) pontja és (4) bekezdése alapján – önkormányzati rendelet is meghatározhat, így az önkormányzat törvényi felhatalmazás alapján a törvény keretei között döntött, amikor a 2. mellékletbe felvette a községházát.

A fentiekre tekintettel a Kúria az Ör. 2. melléklet 1. sora törvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

5. Az Ör. 3. melléklet 4. sorát érintő törvényességi probléma kapcsán a Kúria a következőket állapította meg:

Az Ör. 3. melléklet 4. sora szerint korlátozottan forgalomképes vagyon a 399/1 helyrajzi számon szereplő „Általános iskola és udvar”. Az indítványozó szerint az Ör. nem tartalmaz rendelkezést ezen vagyontárgy kezelését, kezelőjét és hasznosítását illetően. Az indítványozó álláspontja, hogy e tekintetben az önkormányzatnak rendelkeznie kellett volna nemcsak a Vagyontörvény 18. § (12) bekezdése alapján, hanem a Köznevelési törvény 76. § (5) és (6) bekezdésére, valamint a 76/A. §-ára, továbbá a Mötv. 109. § (2) bekezdésére is figyelemmel.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa e kérelemmel összefüggésben azt állapította meg, hogy az – tartalma alapján – jogszabályi felhatalmazáson alapuló jogalkotói kötelezettség elmulasztásának megállapítására irányul.

A Köznevelési törvény 76. § értelmében

„(5) Az állami intézményfenntartó központ által fenntartott köznevelési intézmény feladatainak ellátását szolgáló, települési önkormányzati tulajdonú ingatlan és ingó vagyonra vonatkozóan az állami intézményfenntartó központot

a) ingyenes vagyonkezelői jog illeti meg, ha a köznevelési intézményt települési önkormányzat nem működteti,

b) ingyenes használati jog illeti meg, ha a köznevelési intézményt települési önkormányzat működteti,

mindaddig, amíg a köznevelési közfeladat állami intézményfenntartó központ részéről történő ellátása az adott ingatlanban meg nem szűnik.

(6) Az állami intézményfenntartó központ ingyenes vagyonkezelői vagy ingyenes használati jogának fennállása alatt a köznevelési intézmény feladatainak ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyont a települési önkormányzat nem idegenítheti el, nem terhelheti meg, bérbe csak abban az esetben adhatja, ha a köznevelési intézményt működteti és a bérbeadás a köznevelési feladat ellátását nem veszélyezteti. A bérbeadás az érintett köznevelési intézményben folyó köznevelési feladatellátást akkor nem veszélyezteti, ha nem gátolja a pedagógiai programban, az SZMSZ-ben vagy a házirendben meghatározott feladatok végrehajtását.”

A Köznevelési törvény 76/A. §-a szerint „A Központ együttműködik a települési önkormányzattal a helyi közösségi és kulturális élet feltételeinek biztosítása érdekében oly módon, hogy a használatában vagy vagyonkezelésében lévő önkormányzati tulajdonú ingatlan használatát tanítási időn kívül és a pedagógiai programban, továbbá egyéb jogszabályban meghatározott feladatok végrehajtásának veszélyeztetése nélkül külön megállapodás alapján biztosítja a tulajdonos települési önkormányzat számára.”

A Mötv. 109. § (2) bekezdése értelmében „[a] képviselő-testület kizárólag a nemzeti vagyonról szóló törvényben meghatározott személyekkel köthet vagyonkezelési szerződést.”

A Kúria megítélése szerint a Bszi. 59. §-ában és a Mötv. 137. §-ában foglalt helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségének elmulasztása nem állapítható meg. A Vagyontörvény 5. § (5) bekezdés b) pontja értelmében az önkormányzat korlátozottan forgalomképes törzsvagyonát képezi a tulajdonában álló, közfeladatot ellátó intézmény, a feladat ellátását szolgáló épület, épületrész. Nem kétséges, hogy ennek hatálya alá tartozik az Ör. 3. melléklet 4. pontjában meghatározott általános iskola és udvar is, amely az Ör. szerint is korlátozottan forgalomképes. Így a törvényi és önkormányzati szabályozás e tekintetben összhangban van.

Az Ör. 2. § (4) bekezdése általános szabályt tartalmaz a korlátozottan forgalomképes vagyonelemeket érintően. Az Ör. 2. § (4) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a korlátozottan forgalomképes vagyonelemek hasznosítása rendeltetésük sérelmét nem eredményezheti, a 4. §

(2) bekezdés b) pontja értelmében elidegenítésre – e rendelet keretei között – akkor van lehetőség, ha a vagyonelem a közfeladat ellátásához feleslegesség válik, vagy annak a közfeladatnak, melyre tekintettel jogszabály vagy a tulajdonosi joggyakorló a korlátozott forgalomképességet megállapította, megszűnik az ellátási kötelezettsége. Az Ör. 8. §-a az önkormányzat vagyonának kezelői között a Polgármesteri Hivatal mellett felsorolja az Önkormányzat intézményeit, az Ör. egyéb rendelkezései a vagyontárgyak kezelését, hasznosítását illetően részletes szabályokat tartalmaz.

A Kúria a fentiek alapján úgy ítélte meg, hogy a Vagyontörvény 18. § (12) bekezdésből az Ör. 3. melléklet 4. sorában szereplő vagyontárgy tekintetében speciális szabályozást érintő kötelezettség nem következik. Az Ör. 3. melléklet 4. sorában szereplő vagyontárgyra – mint minden más e körbe tartozó vagyontárgy vonatkozásában – az Ör. tartalmaz vagyonkezelési szabályokat. Megállapítható továbbá, hogy az Ör. nem zárja ki a köznevelési törvény indítványozó által jelölt szabályainak érvényesülését. A Köznevelési törvény 76. § (5) és (6) bekezdése és a 76/A. §-a, csakúgy mint a Mötv. 109. § (2) bekezdése kifejezett törvényi felhatalmazást nem ad önkormányzati rendeletalkotásra, így az Ör. 3. melléklet 4. sorában szereplő vagyontárgyra nézve jogszabályon alapuló jogalkotási feladat elmulasztása nem állapítható meg.

5. Az Ör. 4. számú melléklet 28. és 29. sorát érintő törvényességi probléma kapcsán a Kúria a következőket állapította meg:

Az Ör. 4. melléklete az „Üzleti vagyont” határozza meg. A 4. melléklet 28. sor a 0238/2 helyrajzi számú, a 29. sor pedig a 0241 helyrajzi számú „saját utat” jelöli. A Vagyontörvény 5. § (3) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a helyi közutak és műtárgyaik a helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező nemzeti vagyonba tartoznak, így azok forgalomképtelen törzsvagyonnak minősülnek. A kizárólagos tulajdonban álló nemzeti vagyont érintően a Vagyontörvény 3. § (1) bekezdés 3. pontja és a 6. § (1) bekezdése nem teszi lehetővé az elidegenítést, így az Ör. 4. mellékletében szerepeltetett saját út nem sorolható az üzleti vagyon körébe, elvi értékesítésének jogszabályi alapját a rendelet nem adhatja meg. Minderre tekintettel a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az Ör. 4. melléklet 28. és 29. sora törvényt sértő, ezért azt a Kúria ex nunc hatállyal megsemmisítette.

A Kúria a Bszi. 55. § (2) bekezdés a) b) és c) pontja alapján elrendelte határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét, továbbá elrendelte, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A jelen határozat elleni jogorvoslat lehetőségét a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2013. október 22.

Dr. Kozma György sk.
a tanács elnöke

Dr. Balogh Zsoltsk.
előadó bíró

Dr. Hörcherné
Dr. Marosi Ildikó sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő